

Mussol Pirinenc (Aegolius funereus)

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A les obagues del Coll de Balma, obaga dels congosts i obaga de Gresolet
Emplaçament	A les obagues del coll de Balma, obaga de Gresolet. Pista de Coll de la Bena a coll de Balma (pk.3)
Alçada:	1579,8
Coordenades:	
Latitud:	42.26463
Longitud:	1.74124
UTM Est (X):	396185
UTM Nord (Y):	4679926

Classificació

Número de fitxa	08093 - 156
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Animal i espècie protegida
Protecció	Legal
Observacions protecció:	DOGC. 148/1992. Llei 3/1988 i Llei 4/1989
Accés	Obert
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A003000020000YJ
Fitxes associades:	
<u>Coll de Balma o "Bauma"</u>	
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dj., 08/08/2019 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un rapinyaire nocturn conegut també com a "lechuza de Tengmalm" de l'ordre dels strigiformes i que es troba en boscos de coníferes. És molt present a Amèrica del Nord, Àsia i Nord d'Europa tot i que ocasionalment també es troba a les regions muntanyoses dels Alps i també dels Pirineus com a relíquies dels períodes post glacials. Es tracta d'un rapinyaire de 25-30 cm. D'alt i 50-60 cm d'emergadura amb les ales desplegadas. Es caracteritza per tenir un cap gran i aplanat i uns ulls grossos i de color groc. La tonalitat del seu plomatge és variada amb tons marrons, grisos i amb un taquejat més acusat a les zones que envolten els ulls, dorzal i cap. Els joves són molt diferents amb un predomini del color marró. Solen habitar en boscos on hi ha un sotabosc intens. S'alimenta de ratolins, talpons, mussaranyes i petits ocells. És una au silenciosa excepte en època de zel on el seu cant, molt característic es pot sentir de gener a abril similar al de la puput. Cria en nius de picots negres, Els mascles són més sedentaris, especialment a l'hivern que es queden prop dels nius mentre que les femelles emigren en zones més càlides en busca d'aliment. Són poligàmics.

Observacions:

Aquest mussol inicialment característic dels boscos de coníferes alpins i subalpins (avetoses, boscos de pi roig i pi negre) té com a principal depredador la marta, el gamarús o l'astor. Aquest fet ha provocat que es traslladi en boscos més freds al període hivernal i de major latitud per evitar la seva desaparició. Es tracta d'una espècie protegida que habita els boscos del Pirineu català i que recentment s'ha vist amenaçada per la presència humana en els boscos durant el període hivernal (pràctica de l'esquí, esports de muntanya, raquetes, excursionisme...)

Història

La descoberta de la seva presència al Pirineu data del 1963, quan dos naturalistes francesos, H. Van der Vloet i J. de Ridder, van observar un exemplar en un forat de picot verd en un bosc d'avets a la zona de Font Romeu (Catalunya francesa). Degut a aquesta única cita el 1982 Oriol Alamaný i Josep Ramón Ticó iniciaren un intens treball a la recerca d'aquest esquerp ocell, tot i que no va ser fins al gener de 1984, després de dos anys realitzant escoltes, que es va escoltar per primer cop cantar un mascle de mussol pirinenc en un bosc de pi negre i avet a 1.900m a la zona del Pallars. A les zones del Parc natural del Cadí i Moixeró es va trobar la presència d'aquesta au a finals de la d'ecada dels '90 als boscos de Gresolet i de Coll de Balma. Des d'aleshores els tècnics del Parc Natural n'han anat portant un seguiment mitjançant escoltes i controls. És molt difícil d'observar

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. Departament de medi ambient i habitatge. Parc Natural del Cadí Moixeró. Opuscle de la fauna Català/anglès; www.sioc.cat/fitxa.php?sp=AEGFUN; <http://monnaturapirineus.net>

